

[Fibiger.]

der vil blive ved med at være, hvad enten vi har en socialdemokratisk Regering eller en hvilken som helst anden. Der kan holdes lange Taler for og imod, men man skal nok finde en Udvej til, at det ikke bliver sidste Gang, man prøver. Denne Gang har man nu faaet 4 Medlemmer af Rigsdagen til at træde ind i et Udvalg, og det tror jeg ikke gør Sagen bedre, og dernæst skal der nedsettes en Kommission. Dette kunde man jo have gjort i 2 Tempi, taget Udvalget paa de 4 Medlemmer i Aar og saa til næste Aar nedsat Kommissionen — saa havde man haft 2 Aar frem i Tiden at løbe paa, før man skulde til at træffe Afgørelse. Jeg tror, som sagt, ikke, man slipper af med det kongelige Teater, dertil er der for stor Interesse for det i Hovedstaden og andre Steder. Men derfor kan jo godt vi, der ikke mener, det er rigtigt, hæve vor Røst for, at det var bedre at lade Teatret overgaa til Privatdrift. Det har jeg gjort, hver Gang denne Sag har været til Behandling, og jeg agter at gøre det fremdeles, selv om der skulde være et Flertal, der ønskede at fortsætte med Teatret som Statsscene. Jeg tror, at der lige saa vel som andre Steder maatte kunne drives Teater paa Kongens Nytorv, hvis Teatret var under privat Drift.

Jeg skal paa de 4 Medlemmers Vegne udtale, at vi ikke ønsker at stemme for noget af de stillede Ændringsforslag ud fra den Betragtning, at vi overhovedet ikke vil være med til, at Staten skal give Bidrag til Opretholdelse af det kongelige Teater.

Jensen (Broby): Jeg vil gerne først sige til den ærede sidste Taler (Fibiger), at hans Standpunkt forstaar jeg ikke. Han staar her op og siger: Vi er fire Mand, der ikke vil være med til at give Tilskud til det kongelige Teater, men vi vil ikke stemme for Venstres Ændringsforslag om at bringe Tilskuddet ned til 250 000 Kr. eller om at lade det være det Beløb, som Forlystelsesskatten giver. Jeg vil gerne spørge det ærede Medlem, hvordan de fire Medlemmer saa vil manifestere deres Stilling, for de 750 000 Kr. staar jo paa Finansloven? Det maa vel saa være Meningen, at de ærede fire Medlemmer ikke vil stemme for Finanslovsforslaget, for det er den eneste Maade, hvorpaa de kan tilkendegive, at de ikke vil stemme for dette Tilskud, og det turde dog maaske være lidt for stor Betydning at tillægge det. Jeg synes, det var en løjerlig Udtalelse, for hvis man endelig er imod dette Tilskud paa 750 000 Kr., maatte man selv stille Ændringsforslag, hvori man sagde, at man

slet ikke vilde give noget. (*Korsgaard: Det kan ikke gøres ved tredje Behandling.*) Jo, 15 Medlemmer kan gøre det. (*Korsgaard: Men der er kun fire.*)

Jeg vil dernæst gerne knytte nogle Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Bindslevs Udtalelser i Eftermiddag. Det ærede Medlem var jo ret højt oppe, han talte om det kongelige Teater som Kulturfaktor, talte om, hvilken Betydning det havde for Bønderne paa Vestkysten. Det ærede Medlem behøver saamænd ikke at gaa over til Vestkysten, det ærede Medlem kan øve sig paa Bønderne i Vestsjælland og prøve paa at overbevise dem om den Nytte, de har af det kongelige Teater. Der er en udmærket Arbejdsmark, og den ligger nærmere. Jeg tror, at naar han kommer til Vestsjællands Bønder, saa vil han opdage, at de hverken er snæversynede eller kortsynede, men de kan ikke faa i deres Hoved, at de, som bor her i København og omkring København, og som gaar i det kongelige Teater og virkelig har Fornøjelse af Teatret, ikke ogsaa skal betale, hvad det koster. De vil ikke kunne forstaa, at de gennem deres Skatter skal være med til at bære disse Byrder og navnlig da ikke i en trang Tid som den, vi for Øjeblikket lever i. Det ærede Medlem Hr. Bindslev sagde, at det i Virkeligheden var dem, der repræsenterede disse Bønder, som der var noget galt med. Det ærede Medlem er jo Medlem af Borgerrepræsentationen i København, og jeg vil derfor spørge ham, hvad han har gjort for at gøre Borgerrepræsentanterne opmærksom paa, at de bør være med til at give Tilskud til de Kulturgoder, de modtager fra Kongens Nytorv, fra det kongelige Teater. Der er en nærliggende Arbejdsmark for det ærede Medlem, og jeg synes, han har en vis Forpligtelse til, naar han vil slaa paa os andre, at redegøre for, hvad han selv har gjort for at bibringe Københavns Borgerrepræsentation Forstaaelse af, at de netop bør yde en Skærv, for at det kongelige Teater kan gaa rundt.

Jeg skal dernæst henvende mig til den højtærede Undervisningsminister. Jeg har først nogle ganske faa Bemærkninger i Anledning af Forfatterunderstøttelsen. Den højtærede Minister sagde, at Forfatterunderstøttelsen havde han overladt til det Udvalg, der var nedsat herom. Det Svar var udenom, for jeg blandede mig ikke i, hvilke Personer dette Udvalg har indstillet. Udvalget har ikke Spor med det økonomiske at gøre, og derfor kan man ikke skyde sig ind under dette Udvalgs Indstilling, naar det drejer sig om det økonomiske Spørgsmaal.